

stemning. Jeg skal udtrykkelig tillade mig at gøre opmærksom paa, at Folketingets Ordfører ved anden Behandling udtalte, at han ansaa dette Ændringsforslag for at være af stor Betydning. Han sagde, at Hovedforskellen mellem det her foreliggende og det oprindelige Forslag var — og saa nævnede han et Par Punkter — og saa det, at Sognepræsten udgaar som født Medlem. Det regnede den ærede Ordfører for Flertallet ved anden Behandling for en Hovedforskel.

Det næste, som jeg skal tillade mig at omtale, er ogsaa et Ændringsforslag, stillet af Udvalget, tiltraadt af Ministeren og vedtaget her uden Afstemning. Det gik ud paa, at der kunde ydes Hjælp fra Fattigvæsenets Side til Hjem, hvor Børnenes forsømte Opdragelse maatte skyldes i høj Grad Mangel paa økonomisk Evne til at varetage Børnenes Vel, uden at det blev regnet som Fattighjælp. Ogsaa det betegnede den ærede Ordfører som noget af det væsentligste ved Forslaget, at der kan ydes Hjælp til Ernæring og Pleje for saadanne Børn, saa de kunne udvikle sig normalt, uden at det regnes for Fattighjælp. Han føjede til, at det var et ret betydningsfuldt Forslag.

Det, jeg har mod de Vilkaar, hvorunder vi i Øjeblikket arbejde her i Folketinget, er dette, at naar Folketinget har indsat saa betydelige Ændringer i Forslaget, og Landstinget sletter dem ud, og Forslaget saa atter kommer her ned mod Slutningen af Samlingen, maa vi under Pres af, at Samlingen muligvis kan blive sluttet hurtigt, finde os i, at saadanne gode Bestemmelser ere strøgne, hvis vi ikke ville risikere, at Forslaget skal strande derved, at vi foretage Forandringer i Forslaget, som det er sendt ned fra Landstinget. Jeg mener, der er nogen Grund til at være misfornøjet med, at vi her i Tinget mod Samlingens Slutning skulle arbejde under saadanne Vilkaar. Der er ingen Mening i, at Love paa væsentlige Punkter skulle faa en Affattelse, som Folketinget ikke kan billige, alene af den Grund, at man ellers risikerer, at Samlingen slutter og en saadan ellers god og betydelig Lov ikke vedtages, naar vi ikke gaa med til Landstingets Affattelse.

Jeg ved i Øjeblikket ikke, om Rigsdagen skal hjemsendes eller ej; det kender jeg ikke. Forholdet er jo det, at der findes et temmelig stort Hemmelighedskræmmeri Sted i saa Henseende. Jeg tør sige, at det Udvalg, der har været nedsat om dette Forslag, har arbejdet under det Pres,

at Rigsdagen skulde hjemsendes, naar Mødet i Dag var sluttet, og at det i ganske væsentlig Grad har været Grunden til, at Lovforslaget, som det nu vil foreligge efter den endelige Vedtagelse, ikke vil være bedre, en det i Virkeligheden er, og at man har maattet finde sig i, at det paa væsentlige Punkter er forandret af Landstinget i en Retning, som Folketinget ellers ikke kan billige.

Sabroe: Ligesom det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), maa jeg beklage, at Landstinget har vedtaget en Række Ændringer til det foreliggende Forslag, som gør det mindre tilfredsstillende, end det var, da det forelaa vedtaget ved 3die Behandling her i Tinget. Navnlig maa jeg beklage, at Landstinget har anset det for nødvendigt at ændre § 10 med Hensyn til den Fattighjælp, der skulde ydes til saadanne Hjem, hvor økonomisk slette Forhold ere Aarsag til og Skyld i, at Børnene blive forsømte, derhen, at den Hjælp, der her ydes, skal have eller kan have Fattighjælps Karakter. Jeg tror, det vilde have været muligt, hvis Samlingen havde været noget længere, og dette Spørgsmaal var blevet underkastet en virkelig grundig Forhandling i Fællesudvalg, at opnaa større Indrømmelser fra Landstingets Side.

Jeg tror nemlig, at det væsentlig er paa Grund af en Misforstaaelse, at Landstinget har strøget det sidste Punkt i andet Stykke i § 10. Forholdet er nemlig ikke, som man oppe i Landstinget og fra en enkelt Side i Folketinget har villet gøre gældende, at de paagældende Forældre, der skulde have denne Hjælp, som Folketinget havde vedtaget at anvise dem, ere daarlige Forældre. Det vil i de allerfleste Tilfælde være udmærkede og brave Fædre og Mødre, der blot paa Grund af Arbejdsløshed, Sygdom og andre Omstændigheder, hvorover de ikke selv have været Herrer, ere komne saadan tilbage, at de ikke ere i Stand til at forsørge deres Børn, men have været nødte til at sende dem ud for at falbyde Varer, de selv lave, eller til at sende dem ud for at skaffe Føden til Familien ved Tiggeri. Der behøver aldeles ikke at foreligge Forhold, der gøre disse Fædre og Mødre mindre værdige til Hjælp fra det offentlige end andre. Jeg tror, at naar man ydede disse Hjem og derigennem Børnene den Hjælp, der var nødvendig, vilde det betyde en Genoprejsning af disse Hjem, og at man i mange Tilfælde vilde forebygge, at det offentlige blev tvunget